

ELŐFIZETÉS ÁR.
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmunkások levélnek csak ismert kasszából fogadják az el.
Készítők nem adnak vissza.
Egyes szám ára 30 kr.
A nyilatkozás minden garmondor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

KÖZLÖNYEI DÍJ:
Hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes sor után
1 kr.
Asonfajta helyre 30 kr.
Kiemelt díjazottak a közlővel ellátott hirdetéseknek: minden sor után 3 kr. számítanak.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtunk.
Hirdetők a „Zemplén” nyomdába küldendők.

Nemzeti intelligencia.

Az óriási lépést, mely a kőkorszak egyszerű eszközeitől a mai nagyszerű gépekig terjed, megtette az emberiség. Az önmegismerésre jutott emberi szellemet már mi sem korlátozza, hogy a haladás föltételeit biztosítsa. Alagutakat fur, a tenger betörése ellen törlésekkel védekeznek, terméketlen pusztaságokat virágzó földekké varázsol. Ragadozókat irt, folyókat szabályoz, azok híján csatornák építésével segít. Ha nincs természetes kikötője, mesterségeset készít. A közegészség javításával az életkor átlagos tartósságát hosszabbítja. S mit szóljunk a villámosság terén tett bámulatos felfedezésekről, melyek az emberi szellem diadalát hirdetik a természet felett!

S a mint így mindinkább győzedelmeskedett a természet fölött, azonképen ébredt tudatára saját méltóságának, míg végre az állam és társadalom is kiküzdötte jogát.

Most a kéz legcsekélyebb és az elme legmagasabb műveben egyaránt nyilatkozik az egyén és tömeg egymásra való hatása: a részletes és egyetemes művelődés harmonikus fejlődése az értelmiség vezérlete alatt. A munkafelosztás és az erők egyesülése által haladunk nagy feladatunk, a tökéletesedés felé, melyben az egyén függetlensége és az emberiség öntudata s tevékenysége egyaránt munkálkodnak az egyetemes civilizáció létesítésén. Azért korunk civilizációja előbbre vitte az emberiség álláspontját s Európa lassankint Ázsiát, Ausztráliát s Afrikát is belevonja a civilizáció uralmába, azokat a művelt világ részeseivé tévén.

Hajdan az emberiség történetében hadverő királyoké volt az érdem és dicsőség.

Lángezü nagyságok csak mintegy

elszigetelt magánosságban emelkedtek. Korunk legnagyobb férfiai pedig éppen a civilizáció hősei. Egy *Levingstone, Lesseps, Edison, Stanley!* S míg régen az osztályrendszer bilincseiből csak a szerencse játkával juthatott ki az ember: ma nyitva a pálya mindenkinek, hogy talentuma s erényei jogához jusson.

Mind ezt az ember értelmi tevékenységének köszönheti. Ma már, az egyetemes harcban, semmiféle nemzet meg nem állhat értelmiség nélkül, mely immár nemcsak a jólét s hatalom forrása, hanem a nemzetek fenntartó ereje.

Egyesek s nemzetek vállvetve igyekeznek intelligenciájukat növelni. S mert a nemzet intelligenciája maga a nemzet legfőbb mozgató ereje: minden nemzet legfőbb törekvése az ország értelmi tőkét gyarapítani, a nemzet iskolázott részét a nemzeti érzület helyes öntudatára és az igazi tudás színvonalára emelni. Ha elveszünk egy nemzet intelligenciáját, elvettük a nemzet testétől a lelket.

Hazánk e részben „annyi balszerencse s oly sok vizsály után”, annyi bomlasztó hatásnak kitéve, bámulatos erővel tartja fenn magát a mult századok s főleg a jelen század súlyos megpróbáltatási közepette: mert nagy férfiai a lángezü erejével keltették életre szunynyadó erejét s készítették elő a nemzeti újjászületés biztos alapját. *Szechenyi, Kossuth és Deák* nemzeti életünk alapját rakták le midőn társadalmi, politikai, gazdasági s kulturai fejlődésünk útját s a nemzet cselekvő enerzsiáját biztos és helyes mederbe terelték. De mielőtt ezt eredményesen tehetnék volna, mások készíték elő a talajt.

Hisz, még nem is oly régen, a nemzet értelmisége, tudománya s költészete tel-

jesen az idegen, latin, francia, német géniuszt megnyilatkozása volt.

Csokonay, Vörösmarty, Petőfi és Arany lángezüre volt szükség, hogy a nemzeti ösztönt életre keltve, a magyar géniuszt alkotásaiban a lelket nagyra növelje, — s most már lehetségessé válik, hogy a magyarnak nemzeti tudománya is fejlődjék; hogy nemzeti tudását restaurálja és nemzeti értelmiségét konszolidálja s így az egyetemes civilizációval lépést tarthasson.

Érzi ezt a nemzet, mely jelenleg a nemzeti kulturát, nyelvet s az intelligens osztályok kiművelését mindenek fölé helyezi, hogy a nemzet egyéniségét visszatükröző igazi nemzeti műveltséget fejleszthessen.

Érzi az egész nemzet, hogy csak így állhat meg a világversenyben s vehet részt a civilizáció nagy földadatainak megoldásában.

Magyar szülők neveljétek nemzeti intelligenciát!

Csak a nemzeti intelligencia biztostija a nemzeti jövőt. Szépen és igazán mondja egyik jeles publicistánk: „Néhány generáció jól fölnevelve — és a magyar nemzet örökre biztosított.” **Kató.**

Kun Bertalan.

„A hálaadás zenéje a szívnek, melynek hurjait a jószág hozza rezgésbe.”

A nagy mindenséget összetartó és igazgató erőnek ma egy hete halát adunk Miskolczon, hogy a Tiszán-inneni ev. ref. egyházkerület 16. pásztorának: főtisztelendő és méltóságos *Kun Bertalan* urnak 50 éves lelkipásztorasága és 25 éves püspöksége jubileumát elérni megengedte.

Ezen háládatnak egyedüli alapja az ünnepelt főpásztornak szerénysége és szívjósága volt.

Ez hozta rezgésbe nemcsak saját hívei, hanem vallás- és pártkülömbőség nélkül ösmerősei kegyeletét. A szív és hálaadás hangjai elzengése céljából özönlöttünk Miskolcra, hogy ott a szerény főpápnak üdvözlésünket átadhassuk.

Ilyen hangok áraszták el a Pozserita felől az egész vidéket. Éjjelig szólt a tulnik — bánatosan. Hangja a szerelem hangja volt, az epesztő vágyé.

És mikor jó hosszasan szólt volna, a Rogoz havasa visszaadta a hangot, mintegy feleletül viszonozva az érzelmeket.

Ott ült szegény Anna, hajléka eresze alatt. Hiába akart elaludni, nem tudott, kedvenc hangszert vette elő.

Mikor a viszhang megütötte füleit felkiáltott: — Ez Gligor!

És valóban ő volt. Ő sem tudott aludni. Aki szeret annak nincs nyugodalma. Ébren tartja vagy az öröm vagy a bánat.

Gligor megértette a hangot és felelt neki. Mily boldog volt mind a kettő.

Mi türes-tagadás Anna szerette Gligort, hogy egymásól elváltak csak vele foglalkozott; milyen jónak, önfeláldozónak, mélyen szeretőnek tűnt fel előtte. Szíve egészen szabad volt, s ő szabadon választott.

Elérkezett a határidő; elmúlt a harminc nap s a harmircadik napon úgy Annát, mint Gligort csak hogy meg nem ölte a vágy. Mire való is volt egymást oly hosszú időig megvárakoztatni?

Az ok egyszerű volt, — Anna meg akarta próbálni saját szívét; módot akart adni szívének, hogy nyilatkozzék. És az nyilatkozott is még pedig igen erősen és Gligorra nézve felette kedvezően.

Szép délután volt. Anna — ígérete szerint — elhagyta hajlékát, felkeresendő Gligort és anyját. Nem annyira Gligorral, mint az öreg Gáftával akart beszélni.

Gligor a templomhoz visszaért, már anyja mindent betarisnyált s rátevé a tarisnyára, szépen elaludt; nagy része a fiatalságnak pedig árnyékot keresett és táncolt; egyes csapatok pedig már hazafelé tartottak.

Gligornak nem volt kedve maradni, felkötötte anyját s ők is hazafelé indultak, annak a havasnak, amelyet úgy hínak, hogy *Rogoz*; itt állott az öreg Gáfta háza köziklatuskók közt. Csendes éj borult a tájra.

Csak az nem aludt, kinek bánata vagy nagy öröme volt. Mit csináljon itt a halandó holdvilágos éjen? Nem tudják itt mi az ábrándozás. Az éj kezdetével elcsendesedik minden, lesz halotti némaság.

Ki hallott valamit a tulnikról? Havasi specialitás egészen; nem más, mint fenyődeszkából összetakolt hangszer, nem kürt, nem trombita, nem csimpolya, nem is furulya — csak tulnik, a román annak nevezi; a hangszer ölnyi hosszúságú, idom-talan valami, a nép maga készíti.

A leányok különösen szépen kezelik. Hangja nagy, mélabús. Ha megszólaltatják valamely havastetön, a hetedik határban is hallszik, mintha minden völgy, minden mélység, barlang tovább adná a hangot.

Egy-egy elkésett pásztorleány ad magáról általa életjelt; vagy arra figyelmezteti otthonbelieit a gazda, hogy elesége elfogyott.

Más hangja van annak a tulniknak, a melynek a szerelem, az epedés, vagy a vágy ad hangot; az úgy szól mintha egy-egy megtört szív fohásza volna. A hang rengése eláruja az érzést, mely oly mély, mint a feneketlen tenger.

TÁRCA.

Piatra Drákului. (Ördög-köve.)

(Havasi emlékeimből.)

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

(Folytatás és vége.)

Annát gondolkozóba ejtette ez a nyilatkozat. Egy idegen férfi, kihez semmi rokonság nem fűzi, ott hagyja övét, a terített asztalt s nyakába veszi érette a havast — értette. Annát meglepte e nyilatkozat s jól esett neki.

— Tudod mit gondoltam én Anna?

— Ha elmondod!

— Jer hozzánk — légy anyám leánya, neked úgy sincs senkid, nekem van egy anyám, az gondolni fog mindkettőnk; az én anyám oly jó.

Mit felelhetett volna szegény Anna erre? Nem felelt semmit, se jót, se rosszat, ez a gyorsan lefolyó esemény kihozta sodrából és nem tudott gondolkodni.

— És te mit se szólsz? kérde Gligor.

— Nem tudok mondani Gligor semmit, gondolkoznom kell; várj egy holnapot s akkor felkereslek. Ezzel a leány felkelt.

— Most pedig áldjon meg az isten téged Gligor, mert megvizsgáltál. Siess vissza. Ha harmincszor ránk borul az éj, látni fogjuk egymást.

Gligor is felállott.

— Jól van, mondá, ráállok. Várom válaszatod, Kezet fogtak és elváltak egymástól. Mire

Mai számunkhoz fél ív melléklet van csatolva.

Mi üdvözöltük szabad akaratunkból, tolmácsoltuk, amit szívünk irányában igazán érez. Ő válaszolt nekünk az ő utánozhatatlan szerénységével. Elmondta az ő mesterkéletlen imáját, melyet meghallgatva eszünkbe jutott, hogy: »létezik egy mennyei hang, mely által az ember az istenséghez válik hasonlónak. — Az irgalmasság hangja ez, mely szende, mint a mennyei zengzet és üdítő, mint a tavasz fuvalma.

Valóban csodálatos és megfejthetetlen kérdés, hogy élhet mai napság oly ref. főpap, aki a közszeretetet és tiszteletet ily határtalan mértékben bírja?

Szerénység és szívjóság az ő lényének kifejezése, ez ami őt nagygyá és szeretetté teszi.

A pusztai tisztelet nem elég, mert tisztelni valakit félelemből, külső hatás okáért is lehet; de szeretni, bensőleg szeretni, az egészen más, mert a szeretetnek benső forrása van, szívünk, mely csupán a jó, nemes erények előtt nyílik meg és csak ezeknek ad őszinte kifejezést.

Üdvözöljük tehát a szeretett főpapot zemplén vármegyei tisztelői nevében is. Üdvözöljük avval a köszöntővel, melyet a miskolci diszebédén el nem mondhattam:

Apostoloknak* utóda,
Egyházunk főpásztor!
Ma láttad mily határtalan
Örömünknek mámorát.

Légy köszöntve, üdvözölve
Zemplén megye nevében...
Szót keresek, találd szót,
Tisztelgéseim hevében. J

Találtam már. Őh halljátok:
Isten, világ, emberek,
Ez ünnepe, diadalban
Mindnyájan részt vegyetek.

A szerénység és az ihlet
Tartja örömméppét...
Azért olyan általános
És forró e közrészvét.

Nem a termet és nem a cím
Tett püspökünk ily nagygyá,
Hanem szívünk jóssága
Tett minket ily boldoggá!

Boldogok mi, kik ő vele
Legyőzhettük az időt...
Az Ur akaratát betelt...
Megláttuk a jövődet!...

Hisszük, hogy a hit boldogít...
Meggyőzött erről szava
Ezen kívül csak egy van még,
Mit imádunk: a haza!

Éltessük hát a főpapot
Ötven éves ünnepe!
Soh'se duljon keserűség,
Bánat, nemes kebelén.

S az áldásból, melyet az Ur
Ő reá kiterjesztett,
Részeseüljön ő általa
Soká e felekezett...

És most végzem. Bár szeretném
Nyujtani e versemet,
De még többen szóra várnak...
Én tehát tért engedek.

Az elismerés virága,
Melyet nyujtánk, hervatlan.
Soká éljen főpásztorunk,
Jó atyánk: **Kun Bertalan!**

Bajusz József.

*) *Apostol József* volt a ref. püspökségben hivatali előde. B.

Ha csak az kellett, megtalálta. Ott ült nagy bánatosan a ház pitvarában, göcsölt, foltozgatott. — Adjon isten jó napot Gáfta néne, szólt a belépő Anna.

Az öregasszony felemelte fejét s végignézett a lányon.

— Mintha láttalak volna már va'ahol? szólt hidegen, meg se mozdulva székéről.

— Igen néni! Te kinaltál volt meg étellel a templom udvarán ezélt régen.

Az öregasszony arca kiveresedett.

— Mi járatban vagy? kérdé érdesen. Szegény Annát e fogadtatás meglepte.

— Itthon van-e fiad Gligor? Az öreg asszony még mérgezebb tekintetet vetett a szegény leányra.

— Az én fiam Gligor? akit te megbúvóltél? Mit akarsz vele?

Anna nem tudott felelni.

— Gligor már nem ember, megbabonáztad, megölted a lelkét!

A leány tántorogni kezdett; feje szédült, lábai inogtak, annyi remélt öröm helyett, eny nyire lesújtó helyzet.

— Édes anyám! — kiáltott fel a hazaérkező Gligor, ne bánts ezt a nőt... e leány mindenem!

Anna Gligor karjaiba esett és az örömtől zokogott.

Aztán néma csend állott be; a férfi magához szorítá a zokogó leányt.

— Édes fiam? — szólt végre az anya, hát ugyan nem látod, hogy e leány valóságos ördög, — amióta megláttad, nem vagy-e örült nem vagy-e megbabonázva? Dolgozni mit sem dolgozol... Igen, ördög! Mely leány szokott a férfi-

Vármegyei ügyek.

A pénztárvizsgáló küldöttség f. hó 21 én a vármegyei gyámpénztárban váratlanul megjelent, két napig tartó tüzetes vizsgálatot tartott s a következő eredményeket konstataulta; — a pénztári készlet 1925 ft 52 krral hiánytalannak találtott, — a közös pénztári betétek készlete 271,471 ft 80 krrban megállapítván a betéti könyvek felszámoltattak s találtott elhelyezve:

1. a s.-a.-ujhelyi ipar s terménybanknál:	75,500 ft — kr.
2. a s.-a.-ujhelyi polgári takarékpénztárnál	53,000 ft — kr.
3. a s.-a.-ujhelyi takarékpénztárnál:	74,500 ft — kr.
4. s.-a.-ujhelyi népbanknál	68,471 ft 80 kr.
s így összesen:	271,471 ft 80 kr.

A letéti betétek álladéka volt a vizsgálatkor: 34,045 ft 83 kr.

erre fedezetül találtott:

1. s.-a.-ujhelyi polgári takarékpénztárban:	22,315 ft 67 kr.
2. a s.-a.-ujhelyi ipar és term. bankban:	938 ft 32 kr.
3. a s.-a.-ujhelyi takarékpénztárban:	2108 ft 13 kr.
4. a s.-a.-ujhelyi népbanknál:	7,357 ft 04 kr.
5. a bodrogközi takarékpénztárnál:	530 ft — kr.
6. a felső-zempléni takarékpénztárnál:	54 ft 17 kr.
7. póstatakarékpénztárban	242 ft 50 kr.
s így összesen:	34,045 ft 83 kr.

Az értékpapírok számláján egyenleg, mint vagyon: 265,385 ft. Az ékszeres és drágaságok értéke: 9634 ft 05 kr. A könyvelés pontos, kamatfizetési és lejáratú idők nyilvántartása kifogástalan.

A számonkérő szék főispán öméltsága elnökléte alatt tegnapi ülésezett. A f. évi máj. 1 től aug. 31-ig terjedő tevékenységi időköz alatt a központi hivatalokban elintézendő volt 20123 ügydarab, elintéztetett: 18155 db, hátrálékban maradt 1968 db és pedig az alispáni hivatalnál: 308, tisztiügyészetnél: 65, megyei pénztárban: 191, számvevőségénél: 566, árvaszéknél: 810, építészeti hivatalnál: 28 db. — A járási 10 szolgabírói hivatalnál volt az elintézendők száma: 30,028 db, elintéztetett: 29,648 darab, elintézetlen maradt: 380 db. A hátrálékok apadása megnyugtató tudomásul szolgált.

Az állandó választmány tegnapi délelőtti ülésén előkészítette a holnapután kezdődő vmegyei közgyűlés fontosabb tárgyait. Javasolni fogja, hogy mint a f. évben volt 1892-re is a betegápolási pótdadó 2%-al a közművelődési 1%-al a vármegyei nyugdíjintézet 1%-al rovasse ki; ellenben a katonabeszállásos pótdadó 1/2%-ról 1/4%-ra leszállíttassék.

Hírek a nagyvilágból.

Rumélia ünnepe. F. hó 18-án Filippopolisban, Kelet-Rumélia fővárosában, nagy lelkesedéssel ülték meg *Rumélia és Bulgária* egyesülésének évfordulóját.

hoz elmenni. Azért jött ide, hogy tégedet elraboljon.

— Ne bánts anyám! E nőt szeretem lelkemből. Feleségem lesz, esküszöm, vagy megölöm magam!

Anna némileg magához tért. — Ne legyen érettem perpatvar, szólt végre. Gligor, nem akarom, hogy anyáddal összetűzz; ő nem ért meg minket... ám legyen tet-zése szerint.

Hanem Gligor minderről mitsem akart hallani. Ő kész volt elhagyni anyját, mindenét, csak hogy Annával lehessen.

— Anyám — szólt, ha ördög is birni akorom! A vén asszony engedett. Fiát nagyon szeretete.

— Ám lásd! Te élsz vele, tégy tetszésed szerint, én nem is ellenzem.

Szegény Anna felvidult legalább egy pillanatra.

Hanem a vénasszony még sem nyugodott meg. Sehogy sem tudott megbarátkozni avval a gondolattal, hogy fia, az ő egyetlen szeretett fia, egy ördögös leány körmei közé jusson. Ki tudja mit fog vele művelni? Meg is ölheti, ha megunja!

Eliuzeti vele az anyát a háztól, s ő az anya egyetlen szeretett fiát többé nem is láthatja, meg nem ölheti, meg sem csókolhatja.

Igy tépelődött a szegény Gáfta önmagában. Ő sokat tapasztalt az életben, sokat látott, s azért sokat hitt, mert okát kifürkészni egyes tapasztalt dolognak elég észszel nem birt.

Felkerekedik s elment a hetedik határba. Lóra ült, s havasról havasra elérte Szokodol fenyvesét, a Wurschtot. Ez erdőséget Mária Terézia királynéknak ültette, — bányászati célokra. Ma a legszebb fenyves az egész vidéken.

Balmaceda, a csilei köztársaság volt elnöke, az ötlet halálra kereső kongresszista párt katonái elől menekülni nem tudván, öngyilkos lett. Az argentinai köztársaság követének lakoházában mielőtt üldözői elfoghattak volna, főbe lötte magát.

Oroszország ujabban ismét nagyobb lovas csapatokat tolt előre a német határ felé; úgy hogy az eddigi lovas helyőrségeken a katonaság száma most háromszor akkora, mint volt.

Arábiában a lázadás folyton nagyobb tért hódít s a török hatóságokat és helyőrségeket menekülésre kényszeríti. A lázadók magukat *Askarich illahi vael-om-*, isten és a nemzet katonái nak nevezik.

Kínában a zendülés már lázadássá erősödött. Az ott élő európaiak helyzete emiatt napról-napra aggasztóbbá válik.

Hírek az országból.

Az országos bizottság Bécsben okt. hó 8-án kezdi meg az 1892. évi közös költségvetés tárgyalását.

A bécsi tanácskozások cím alatt vezércikkhez a *Bp. Hl.* múlt hétfői száma. A surlódás, ugymond, még soha sem volt oly éles, összeütközéshez hasonló, mint jelenleg... a múlt évek során a magyar pénzügyi képviselői a hadügyminisztériummal szemben csupán gyenge ellentállási kísérletre szorítottak, mert maguk is úgy a hozzáértés, mint a politikai pozíció dolgában gyenge legények voltak, — mig most a magyar pénzügyi érdekszférát az a férfi védelmezi, ki államháztartásunk egyensúlyát helyreállította s ez érdeme politikai fegyver is a kezében. A hadügyi kormány tehát nehezebb helyzetben van jelenleg, midőn *Wekerlet* kell meggyőznie a magyar költségvetésbe beállítandó újabb hadügyi kiadások szükségességéről s arra kell rábírnia őt, hogy az egyensúlyi illetén megintatásnak veszedelmeiért a felelősséget elvállalja.

A magyar zarándokok, *Meszlényi Gyula* szatmári, és *Császka György* szepesi püspökök vezetése alatt, Budapestről különvonaton tegnap déli 12 órakor indultak Rómába, hogy ajtatos részt vegyenek a r. k. ifjuság védőszentje, a Szent Alajos sírjánál rendezendő egyházi ünnepekből.

Zóna-idő. Szeptember 30-áról október elsejére viradó éjjel válik érvényessé a vasúti zónaidő, vagyis Budapestről Magyarország összes vasúti állomásai harangjelzést fognak kapni az igazgatóság központból, hogy most van zóna-idő szerint tizenkét óra! Ez az időpont, mondjuk a zóna-éjjel, Budapesten 16 perccel később következik be, mint ahogy az óra tizenkettőt mutat, vagyis az óramutatókat visszatolják a zóna-éjjelre. Október 1-től kezdve tehát zónaidőszámítás szerint 16 perccel mindenki tovább él.

Különtélek.

(József főherceg öfensége), mint a honvédség főparancsnoka, Munkácsra utaztában f. hó 24-én d. u. 4 órakor érintette városunkat. A vasúti állomásnál *Lázár* huszárkapitány és *Jeszenszky* honvédszázados jelentéseit fogadta. Kíséretében voltak *Fekelsalussy* Lajos ezredes, segédtsízt és *Dobiczky* huszárszázados parancsőtiszt. — Öfensége Munkácsról visszafelé jöve tegnap reggel a gyors-

Ennek aljában lakott Biricsa, a vén cigányné. Olyan öreg volt, mint az erdő, mely mellett lakott. Akkor született, mikor az erdőt vetették.

Utóljára abból élt, hogy másoknak jószolt. E réven nagy hirre kapott. Különösen a fiatalág előtt állott nagy becsben. Jól tudott viszonyt kötni és oldani. A kik már meg voltak szállva a szerelem hatalmától, — azokban megtudta fojtani azt a hatalmat.

Nyirágseprőn elhozta a tenger mellől is azt, akibe valaki szerelmes volt, úgy össze tudta kötni a dolgokat.

Biricsát kereste fel Gáfta. Biricsa azt mondta Gaftának:

— Bizony a te fiad bajban van!

A vén cigányné mestersége inkább abból állott, hogy csinálta a bajt. Ha azt mondja, hogy Anna derék leány, a vén Gáfta huzamegy nyugodtan. De Biricsa nagy szerencsétlenség jelenlétét állapította meg.

— Az anyját is az ég sujtotta le! — szólt — szerencsétlenül halt meg, mint minden gonosz, kin átok, nagy bűn ül. Leánya sem lehet jobb nálánál.

Gáfta, mint az istennek, úgy hitt a cigány nőnek.

— Nos hát nem tapasztaltad fiadon, hogy az örült? Nem alszik, nem eszik, csak sóhajt... a munka nem fogja, nyugalmat nem ad neki a föld, futni kénytelen.

Mindez szóról-szóra így volt. — Ha megengeded, hogy fiad elvegye, fiadat elpusztítja, tégedet elüz, s vagyodat mással éli el.

Ez pedig rettenetes volna.

Folytatás a mellékleten.

vonattal érkezett az új helyi vasuti állomásra pikoski Paxy kir. honv. altábornagy, kerületi parancsnok és Fekelfalussy ezredes kíséretében. Különkocsijából kiszállva Fessenszky honv. százados, állomás-parancsnok jelentését fogadta s vele kezelt szorított. Az utasok kalaplevéve üdvözölték őfenését, ki katonás módon viszonzta köszöntésüket. Miután a restaurációban reggelijét elköltötte, felszállt kocsijába, vonatindulásig kint maradt a nyílt szakaszban s élénken társalgott katonai környezetével. Mikor harmadikat csöngettek köszönt Paxy altábornagynak, kezelt fogott Follák vasuti felügyelővel, ki Bányától Újhelyig kísérte, búcsút intett a közönségnek s Fekelfalussy ezredestől követve visszavonult a szalonkocsi belső termébe. Ölésege innen Budapestre utazott, onnan Temesvárra megy, hogy a délmagyarországi kiállítását megsejmelje. Isten áldása kísérje!

(Főispán ömeltósága) e napokban meglátogatta a t. terebesi ovóiskolát. Úgy tudjuk, hogy a legközelebbi vármegyei közgyűlés befejezése után ömeltósága, mint minden évben tenni szokta, a vármegye területén működő kiseddóvó intézeteket sorra látogatja.

(Széchenyi emlékünnepe) Mult hétfőn, azaz 21-ikén tartotta meg a k. r. főgimnázium a lapunk mult számában jelzett Széchenyi-emlékünnepe. Reggel 8 órakor ünnepies istentisztelet volt, mely után az ifjuság, a tanár-karral élén, a VI. osztály tantermében vonult, hol is Széchenyinek koszorúkkal feldisített arcképe előtt a főgimn. dalos-kara elénekelt a Szózat-ot, majd Kapás Aurél, tanár, mondott emelkedett szellemű, csinos és rövid beszédet az ünnepeltről, méltatván őt, mint író, politikust, szónokot és embert. A sikerült emlék-beszéd után az ifjuság Dalra fel kezdte énekét zendítette rá, s ezzel a kegyetes ünnepe végét ért. — A homonnai polg. és középker. iskola is megünnepelte nagy hazánkia, Széchenyi István gf. századik születésnapját. F. hó 21-én az iskola épületre kitűzött zászlók hirdették az ünnepet. Belül a rajzteremben virágdísz s a falon cserkoszoru keretben a nagy hazafi arcképe. 10-órákor az intézet kis csengettyűje a szokottnál hosszabban szólott s hívogató hangjára az iskolaszék, tantestület, tanuló ifjuság s szép számu érdeklődő közönség vonult be az iskola falai közé, hogy lángot gyújtson a kegyelet oltárán, amelyet a haza eméni szokott fiainak. Gerecs Lajos igazgató nyitotta meg az ünnepeket rövid alkalmi beszéddel; utána Jakobei Dezső, tanár, méltatta hosszabban a nagy ifjú közhasznu munkásságát. Egy szavaltat s az ifjuság éneklő kara zárta be az ünnepi sort. A Szózat éneklését a közönség állva hallgatott végig. A nagy hazafi emléke lelkesítsen mindnyájunkat munkás hazaszeretetre! r. l. — A homonnai ír. népiskola is megünnepelte a megdicsőült Széchenyi István gróf nagy hazánkia születésének 100-ik évfordulóját. Korareggel, írja tudósítónk, kitűzött nemzeti lobogó jelentette az iskola homlokzatáról, hogy ott hazafias ünnepekre készültek. A tanulók ünneplő ruhájukba öltözve már reggeli 8 óra előtt megtöltötték a közös iskolatermet. Mikor a vendégsereg, az iskolaszék és a tantestület is megjelentek, a tanulók kört formálva Széchenyi István gf. megkoszorúzott képe előtt elénekelték a Szózat-ot, mire Leitner Samu,

— Mi volna teendő? kérdé Gáfta.
— Megmondom én! El kell tenni láb alól.
Az öreg Gáfta megiszonyodott Biricsától.
— Nem eresztünk mi vért rajta; egyszer csak elalszik, hogy sohase kél fel többé... Hanem ennek aztán nagy ára van. Hát hiszen neked könnyű választani: fiad vagy e nő? Aztán a rosszat eltenni láb alól az nem is bűn, isten előtt az valami kedves dolog.

Gáftára hatott a magyarázat.
— Tégy tetszésed szerint... én semmiről semmit sem tudok. Hanem, ha akérod, tedd meg, fizetésedet megkapod.
Gáfta hazatért.

Negyednapra Gligor, mint egy örült rohant anyjára. Mit sem szólhatott, megragadta vállánál fogva az öreg asszonyt, mintha csak megakarta volna ölni — odavágni a ház falához, hogy a falat is kiüsse egyúttal helyéből.

— Mi lett édes fiam? kérdé az öreg eliszonyodva.

— Kifordult a világ a sarkából! ordított Gligor, — itt a világ vége.

Hanem azért a világ nem fordult ki sarkából, csak a Gligor szive fordult fel fenekestől.

Annát otthon meghalva találta.

Az öreget Gligor kurtára fogta, Nagy kést rántott elő, szive tájára helyezte:

— Megölnöm, ha mindent el nem mond... ki ölte meg Annát.

Az öreg Gáfta rémületében mindent elmondott.

És Gligor azzal a késsel neki ment a rengeteg havasnak, felkeresni Biricsát, a szokodoli erdőség körül.

Rátalált.

Nem szólt neki semmit, csak megfogta, s le-

igazgató-tanító, lendületes beszédben jellemezte a nagy hazafinak áldásos szereplését a nemzeti közélet terén s méltatván önzetlen hazafiságát, föl-sorolván elévülhetetlen érdemeit: buzditotta a tanulókat, hogy a magyar hazát szeretni, a honszerelmét érzelmét apolni ne csak szóval, de tettel is mindig készek legyenek. Az iskolai ünnepe s a Himnusz elénekélésével végződött, mire a jelen voltak emelkedett érzellemmel távoztak.

(Az időjárás.) Erős mennydörgés, nyomában hatalmas zúpor, d. u. koromsötétség, majd orkán-szerű északi szél jelentették be f. hó 22-én, hogy itt a hivatalos ősz. Tegnap reggel, ugyszólván varázslatra, fű, fa, virág, minden, ami a szabad ég alatt van, megöszült, dértől fehérlett. Elvirulnak a virágok...

(Mai tárcánkban) fejeztük be Moldován Gergely dr., a kolozsvári egyetem jeles tanárának Piatra Drakului c. elbeszélését, mely az erdélyi oláhság reggeligához tartozó történet keretében két szerető ifju szívnek tragikus elpusztulását oly megrázó hatással szemlélteti. — Szegény Saldos Annában mi az elemészett magyar leányt, a becsületes Gligor-ban az Annához mindhalálig hű oláh legényt könyeztük meg. Gáfta, az öreg Gáfta, a tagadás személyesítője, cimboraságba lépni kész az ármányos szelemmel, Biricsá-val, csak hogy az egymást szerető szívek egyesülését lehetetlenné tegye. Célját el is éri, de gonosz munkáját a Nemezis nem hagyja boszulatlannal. Talán nem csatlódunk, ha a Piatra Drakului rege-alakjait allegorikus ábrázolásnak tekintjük, s a fiatal szívek (oláh és magyar) kölcsönös hajlandóságából a faji szimpatia érezzük ki, melyet legyöz ugyan a vének ravaszkodása, de egy nagy eszme, az igazság a dologban, a szép a kiengesztelődésben, mégis diadalra jut. — Örömkre szolgál, hogy a tudós tanár urnak nem derogált leszállani az egyetemi katedra magaslatáról a mi szerény író asztalunkhoz, midőn e klasszikus szép dolgozatát egyenesen a Zemplén-nek küldötte. Örömket fokozza abbéli szíves elhatározása, hogy magát jövődében a Zemplén dolgozóitársai közzé kívánta soroztatni Bizonyára t. olvasóink nevében is szólunk, midőn kérjük őtet, hogy nemes irányu s nekünk mindig igen becses dolozataival minél gyakrabban szerencsésse lapunk hasábjait.

(Tüzek.) Folyó hó 22-én a déli órákban az ungvári pincék közt Láng Pinkásznak, Safranovics által bérelt szalmafedeles borháza kigyuladt és mihamar csaknem földig égett, ugy, hogy az elősietett tüzoltóknak kevés dolguk akadt. — 24 én éjjel a hecskei vásártéren egy jókora hosszú sor, egymáshoz ragasztott roskadozó deszkabódé égett meg. Habár minden valószínűség szerint gyújtás okozta a tüzet, nem sajnálkozunk a rongyos butykák elpusztulásán, mert eltekintve a közcsinosság dologtól, már évek óta csavargó tolvaj zsványoknak szolgáltak buvó és lakóhelyül. — Szerencséről írják: folyó hó 21-edikén Ohmingh Vilmos műasztalos háza gyúlt ki s a zsidelyes csinos h z egy szalmafedeles melléképületével együtt mihamar leégett. Nagy szerencse, hogy a szerencsétlenség nappal történt. Így is sok kár esett volna ha Matolay Béla főszolgabíró, ki a tűznel tüstént megjelent, szigorú rendelkezése s a cukorgyári tűzoltóságnak nagyszerű

vagdalta először jobb karát azután bal karát, kitepte a nyelvét — aztán szívébe mártotta a kést markolatig.

S tette azt szó nélkül.

Hiában volt minden rimánkodás... a kétségbeesett jajveszékélés még élvezetet nyújtott neki.

Mikor elvégezte volna rettenetes bosszualló munkáját, felkereste a legmagasabb köziklát; meg is találta vidrai határban, s leugrott róla.

Egyszerű történet az egész.

Befejezéséhez még csak annyit, hogy Saldos Annát az öreg Gáfta nagy pompával temette el az albáki temetőbe. Emléktábláját fargott kőből odarakta a templomfalára.

Négy nap mulva akadtak szegény Gligor holt tetemére. Az öreg Gáfta nem tudta ép észszel a dolgot tulélni.

Megörült.

És összekalandozta a havast, szép regét mesélve két szerelmes ifjuról, a kik nagyon szereték egymást. Így terjed el a történet a havasban.

Egy reggel, több év után, az öreg Gáftát ott találták meghalva a Saldos Anna sírján.

Az ő emléktábláját szintén kifüggesztették... ott van a Saldos Annáé mellett.

Biricsa emléke is meg van örökítve. A havasi nép nem haládatlan.

Bedobták testét egy sirtödörbe — ráhányták a földet, s azóta minden ember kerüli a helyet.

Azt mondják, hogy éjjelenként ördögök táncolnak a sír felett lévő kővön.

Azért a nép e követ Piatra-Drakului-nak nevezte el.

Moldován Gergely.

szivattyujával történt fáradhatatlan működése me nem akadályozza a tűz gyors terjedését. Ez alkalommal csak elismerést szavazhatunk a nyilvánosság előtt a cukorgyári, igen jól szervezett tűzoltóságnak, mely már több alkalommal tett meg nem köszönhető szolgálatot a tüzeseteknél Szerencsének.

(Kézrekerült tolvajbando.) Langerman Károly, mézáros és hentes, panaszt emelt a rendőrség előtt amiatt, hogy a papsoron lévő Szedlák-féle házban bérelt és a tulajdonossal közös bejáratú bíró pincéjéből, hol nagyobb mennyiségben szokott húst, szalonát és zsirt tartani, már régebben észrevette, hogy hol a szalonát, hol a zsirt, hol a húst, megfoghatatlan módon dezmálják, és legutóbb maegyhete éjjel is történt, hogy a letett marhahusból és szalonából több kilogramnyit valaki lekanyarított. Ezzel kapcsolatosan emelt panaszt Abrahamovics Mórné, hogy neki is mintegy négy-hét előtt ugyanabba a pincébe letett 20 liternyi libazsírja tűnt el nyomtalanul. Szedlák János házigazda pedig azt panasolta, hogy a közös bejáratú pince egyik ágában lévő boraiból vész el koronként nagyobb mennyiség; és hogy minden éberség, elővigyázat dacára sem bírnak a tettes nyomára jönni, annál kevésbé, mert a zárákon külső erőszak nyomai nincsenek. Föltehető volt tehát, hogy a gazok álkulcsal jutnak a pincébe.

A rendőrtanácsos maegyhete, nyomban Langerman panasza után, megindította a tettesek kipuhatólása iránt a nyomozást, mely mihamar meglepő eredményre vezetett. Volkai Péter suszter lakásán, abban az udvarban hol a pince van, az éjjel ellopott marhahus egy része félig főtt a konyháról, többi része nyersen egy tából, továbbá egy nagy szekrény aljában több oldal szalona és egy nagy fazék zsír került elő. További kutatás, egy ócska komót fiókjaiból, temérdek értékes bört és talpnélküli bolti cipőket, struplikat végszámra és egyéb a suszterséghez szükséges tárgyakat hozott napvilágra. Ezekben a Szedlák-féle házzal szemben lakó Reichard Dávid bórkereskedő fölismerte, hogy azok egytől-egyig az ő pincéházából, hova ugyan csak álkulcsal férköztek a zsványok, kerültek a »szomszédhoz.«

A nyomozás során tudomásra jött, hogy a Volkai-familia, Sima Mihálylyal, a rendőrség által régóta gyanus szemmel nézett hajdani betörő tolvajjal, áll összekötésben. A házkutatást tehát itt is foganatosították és pedig eredményel, mert az Abrahamovicsné elől libazsír nagyrészt ottan, egy hordó gabona fenekén, megtaláltak.

Ily módon a korpusz-deliktik, kiegészítve az utólagosan Volkai lakásán talált álkulcsokkal, köztük azon házban régebben lakott Fiazovics Ignácé-tól ellopott pincekulccsal, elég bizonyítékot adtak azzal a terhelő adattal egyetemben, hogy Sima Mihályt, körül-belől egy hónappal ezelőtt, éjnek idején a papsoron, egy kupa borral, melynek hol-szerzését igazolni nem tudta, csipte meg egy rendőr.

Volkai Pétert feleségestül és Sima Mihálylyal együtt letartóztatták és az előnyomozás befejezése után a kir. ügyészségnek átadták.

(Sauerteig József), Szt.-Péterről kiutasított jellemkomikus, keresztül utazólag, Újhelyben ma estére, a Tözsde-kávéházban, előadást tart. A hét gyermekkel megáldott, földönfutóvá lett s így százalomra érdemes komikus-színészt ajánljuk a közönség pártfogásába.

(Katonai lóvásár) F. hó 24-én Újhelyben katonai lóvásár volt. A vásárra hajtott csikók száma, igaz, nem sok volt, hanem faj-kiallítás tekintetében megütötték a mértéket. Átlag véve 300 ft-ával kélt el 12 db csikó.

(Ellenőrzési szemlék) Az ideiglenesen és tartósan szabadságot katonák és honvédek tudomására adjuk, hogy Újhelyben a honvédségi ellenőrzési szemle f. évi október hó 5-én a laktanyában, a katonai pedig azon hó 10-én a városháza udvarán fog megtartatni.

(Honvéd zászlóaljunk) a harmincöt napos gyakorlat befejezése után, a kassai sátor-táborból, holnap a délutáni órákban érkezik haza. A behívott tartalékos legénységet holnapután hazabocsájtják.

(Szenzációs sikkasztások.) N. Polenáról írják nekünk: Csak nem rég történt, hogy a sztropkai postamester nagy sikkasztása nyilvánosságra jutott s a közbecsülésben álló (!) postamester már a nem becsületes emberek közé került és várja enyveskezéséért méltó büntetését: ime már ismét nem egy postamestert ért utól megérdemelt sorsa, a börtön. Ugyanis, mint ezt a legilletékesebb forrásból tudom, már a göröginyei postamesternőt is felüggesztették; 700 ft körül jár az összeg, melyet az Amerikában dolgozó szegény emberek véres verejtékkel keresett és övéiknek haza küldözgetett pénzeiből elsikkasztott. Az illető már a homonnai járásbíró sikkasztásában verekelt könnyelműségéért. Mindenki elcsodálkozott ezen a híren, mert az illető postamesternőt szerény és jóra való egyéniségnek ösmerték. De még nagyobb csodálkozást, ugyszólván elhűlést keltett a nagypolenai postamesternő esete, aki, fájdalom, egy előkelő nemes család sarja, s rövid három év alatt, rendszeres következetességgel 3191 ft 75 krt sikkasztott el, mint ezt ellenében Vécsey István pósta és táviró.

vonattal érkezett az új helyi vasuti állomásra pikoski Paxy kir. honv. altábornagy, kerületi parancsnok és *Jekelfalussy* ezredes kíséretében. Külön-köcsijából kiszállva *Jessenszky* honv. százados, állomás-parancsnok jelentését fogadta s vele kezét szorított. Az utasok kalaplevéve üdvözölték őfenését, ki katonás módon viszonzta köszöntésüket. Miután a restaurációban reggelijét elköltötte, felszállt kocsijába, vonatindulásig kint maradt a nyílt szakaszban s élénken társalgott katonai környezetével. Mikor harmadikat csöngették köszönt *Paxy* altábornagynak, kezett fogott *Follák* vasuti felügyelővel, ki Bátyutól Újhelyig kísérte, búcsút intett a közönségnek s *Jekelfalussy* ezredes-től követte visszavonult a szalonkocsi balsó termébe. Őfensége innen Budapestre utazott, onnan Temesvárra megy, hogy a délmagyarországi kiállítását megzemlélje. Isten áldása kísérje!

(Főispán öméltsága) e napokban meglátogatta a t. terebesi ovóiskolát. Ugy tudjuk, hogy a legközelebbi vármegyei közgyűlés befejezése után öméltsága, mint minden évben tenni szokta, a vármegye területén működő kiseddóvó intézeteket sorra látogatja.

(Széchenyi emlékünnepe.) Mult hétfőn, azaz 21-ikén tartotta meg a k. r. főgimnázium a lapunk mult számában jelzett *Széchenyi-emlékünnepe*. Reggel 8 órakor ünnepes istentisztelet volt, mely után az ifjuság, a tanár-karral élén, a VI. osztály tantermében vonult, hol is Széchenyinek koszorúkkal feldisített arcképe előtt a főgimnázium dalos-kara elénekelt a *Szózat*-ot, majd *Kapás* Aurél, tanár, mondott emelkedett szellemű, csinos és rövid beszédet az ünnepeltről, méltatván őt, mint író, politikust, szónokot és embert. A sikerült emlék-beszéd után az ifjuság *Dalra fel* kezdetű énekét zendítette rá, s ezzel a kegyetes ünnepség véget ért. — *A homonnai polg. és középker. iskola* is megünnepelte nagy hazánkfa, *Széchenyi István gf. századik születésnapját*. F. hó 21-én az iskola épületre kitűzött zászlók hirdették az ünnepet. Belül a rajzteremben virágdísz s a falon cserkoszoru keretben a nagy hazafi arcképe. 10-órákor az intézet kis csemetéje a szokottnál hosszabban szólott s hivatkozó hangjára az iskolaszék, tantestület, tanuló ifjuság s szép számu érdeklődő közönség vonult be az iskola falai közé, hogy lángot gyújtson a kegyelet oltárán, amelyt a háza emelni szokott fiainak. *Gerecs* Lajos igazgató nyitotta meg az ünnepséget rövid alkalmi beszéddel; utána *Jakobei* Dezső, tanár, méltatta hosszabban a nagy férfiú közhasznu munkásságát. Egy szavaltat s az ifjuság éneklő kara zárta be az ünnepi sort. A *Szózat* éneklését a közönség állva hallgatott végig. A nagy hazafi emléke lelkesítsen mindnyájunkat munkás hazaszeretethe! r. l. — *A homonnai izr. népiskola* is megünnepelte a megdicsőült *Széchenyi István* gróf nagy hazánkfa születésének 100-ik évfordulóját. Korareggel, írja tudósítónk, kitűzött nemzeti lobogó jelentette az iskola homlokzatáról, hogy ott hazafias ünnepségre készültek. A tanulók ünneplő ruhájukba öltözve már reggeli 8 óra előtt megtöltötték a közös iskolatermet. Mikor a vendégsereg, az iskolaszék és a tantestület is megjelentek, a tanulók kört formálva *Széchenyi István gf.* megkoszorúzott képe előtt elénekelték a *Szózat*-ot, mire *Leitner* Samu,

— Mi volna teendő? kérdé Gáfta.
— Megmondom én! El kell tenni láb alól.
Az öreg Gáfta megiszonyodott Biricsától.
— Nem eresztünk mi vért rajta; egyszer csak elalszik, hogy sohase kél fel többé... Hanem ennek aztán nagy ára van. Hát hiszen neked könnyű választani: fiad vagy e nő? Aztán a rosszat eltenni láb alól az nem is bűn, isten előtt az valami kedves dolog.
Gáftára hatott a magyarázat.
— Tégy tetszésed szerint... én semmiről semmit sem tudok. Hanem, ha akérod, tedd meg, fizetésedet megkapod.
Gáfta hazatért.
Negyednapra Gligor, mint egy örült rohant anyjára. Mit sem szólhatott, megragadta vállánál fogva az öreg asszonyt, mintha csak megakart volna ölni — odavágni a ház falához, hogy a falat is kiüsse egyúttal helyéből.
— Mi lelt édes fiam? kérdé az öreg eliszonyodva.
— Kifordult a világ a sarkából! ordított Gligor, — itt a világ vége.
Hanem azért a világ nem fordult ki sarkából, csak a Gligor szive fordult fel fenekestől. Annát otthon meghalva találta.
Az öreg Gligor kurtára fogta, Nagy kést rántott elő, szive tájára helyezte:
— Megölöm, ha mindent el nem mond... ki ölte meg Annát.
Az öreg Gáfta rémületében mindent elmondott.
És Gligor azzal a késsel neki ment a regeteg havasnak, felkeresni Biricsát, a szokodoli erdőség körül.
Rátalált.
Nem szólt neki semmit, csak megfogta, s le-

igazgató-tanító, lendületes beszédben jellemezte a nagy hazafinak áldásos szereplését a nemzeti közélet terén s méltatván önzetlen hazafiságát, felsorolván elévülhetetlen érdemeit: buzdította a tanulókat, hogy a magyar hazát szeretni, a honszerelmét apolni ne csak szóval, de tettel is mindig készek legyenek. Az iskolai ünnepség a *Himnusz* eléneklésével végződött, mire a jelen voltak emelkedett érzelemmel távoztak.

(Az időjárás.) Erős mennydörgés, nyomában hatalmas zivatar, d. u. koromsötétség, majd orkán-szerű északi szél jelentették be f. hó 22-én, hogy itt a hivatalos ősz. Tegnap reggel, ugyszólván varázslatra, fű, fa, virág, minden, ami a szabad ég alatt van, megöszült, dértől fehérlett. Elvirulnak a virágok...

(Mai tárcánkban) fejeztük be *Moldován* Gergely dr., a kolozsvári egyetem jeles tanárának *Piatra Drakului* c. elbeszélését, mely az erdélyi oláhság regevilágához tartozó történet keretében két szerető ifju szívek tragikus elpusztulását oly megrázó hatással szemlélteti. — Szegény *Soldos* Annában mi az elemésztett magyar leányt, a becsületes *Gligor*-ban az Annához mindhalálig hű oláh legényt könyeztük meg. *Gáfta*, az öreg Gáfta, a tagadás személyesítője, cimboraságba lépni kész az ármányos szelemmel, *Biricsá*-val, csak hogy az egymást szerető szívek egyesülését lehetlenné tegye. Célját el is éri, de gonosz munkáját a Nemezis nem hagyja boszulatlannul. Talán nem csak lódnok, ha a *Piatra Drakului* rege-alakjait allegorikus ábrázolásnak tekintjük, s a fiatal szívek (oláh és magyar) kölcsönös hajlandóságából a faji szimpatitát érezzük ki, melyet legyőz ugyan a vének ravaszkodása, de egy nagy eszme, az igazság a dologban, a szép a kiengesztelődésben, mégis diadalra jut. — Örömrünkre szolgál, hogy a tudós tanár urnak nem derogált leszállani az egyetemi katedra magaslatáról a mi szerény író asztalunkhoz, midőn e klasszikus szép dolgozatát egyenesen a *Zemplén*-nek küldötte. Örömrünkét fokozza abbéli szives elhatározása, hogy magát jövődében a *Zemplén* dolgozóitársai közé kívánta soroztatni. Bizonyára t. olvasóink nevében is szólunk, midőn kérjük őtet, hogy neves irányu s nekünk mindig igen becses doldozataival minél gyakrabban szerencséltesse lapunk hasábjait.

(Tüzek.) Folyó hó 22-én a déli órákban az ungvári pincék közt Láng Pinkásznak, Safranovics által bérelt szalmafedele borháza kigyuladt és mihamar csaknem földig égett, úgy, hogy az elősietett tűzoltóknak kevés dolguk akadt. — 24. éjjele a hecskei vásártéren egy jókora hosszú sor, egymáshoz ragasztott roskadozó deszkabodé égett meg. Habár minden valószínűség szerint gyújtás okozta a tüzet, nem sajnálkozunk a rongyos butykák elpusztulásán, mert eltekintve a közcsinosság dologtól, már évek óta csavargó tolvaj zsványoknak szolgáltak buvó és lakóhelyül. — *Szerencséről* írják: folyó hó 21-edikén *Ohmingh* Vilmos műasztalos háza gyült ki s a zsvindelyes csinos ház egy szalmafedele melléképületével együtt mihamar leégett. Nagy szerencse, hogy a szerencsétlenség nappal történt. Így is sok kár esett volna ha *Matolay* Béla főszolgabíró, ki a tűznel tüstént megjelent, szigorú rendelkezése s a cukorgyári tűzoltóságnak nagyszerű

vagdalta először jobb karát azután bal karát, kitépte a nyelvét — aztán szívébe mártotta a kést markolatig.

S tette azt szó nélkül.
Hiában volt minden rimánkodás... a kétségbeesett jajveszékélés még élvezetet nyújtott neki.
Mikor elvégezte volna rettenetes bosszúálló munkáját, felkereste a legmagasabb kősziklát; meg is találta vidrai határban, s leugrott róla.

Egyszerű történet az egész.
Befejezéséhez még csak annyit, hogy *Soldos* Annát az öreg Gáfta nagy pompával temette el az albáki temetőbe. Emléktábláját faragott kőből odarakta a templomfalára.

Négy nap mulva akadtak szegény Gligor holt tetemére. Az öreg Gáfta nem tudta ép észszel a dolgot túlélni.

Megörült.
És összekalandozta a havast, szép regét mesélve két szerelmes ifjuról, a kik nagyon szerették egymást. Így terjed el a történet a havasban.

Egy reggel, több év után, az öreg Gáftát ott találták meghalva a *Soldos* Anna sírján.

Az ő emléktábláját szintén kifüggesztették... ott van a *Soldos* Annáé mellett.

Biricsa emléke is meg van örökítve. A havasi nép nem háládatlan.

Bedobták testét egy sírgödörbe — ráhányták a földet, s azóta minden ember kerüli a helyet. Azt mondják, hogy éjjelenként ördögök táncolnak a sír felett lévő kővön.

Azért a nép e követ *Piatra-Drakului*-nak nevezte el.

Moldován Gergely.

szivattyujával történt fáradhatatlan működése me nem akadályozza a tűz gyors terjedését. Ez alkalommal csak elismerést szavazhatunk a nyilvánosság előtt a cukorgyári, igen jól szervezett tűzoltóságnak, mely már több alkalommal tett meg nem köszönhető szolgálatot a tüzeseteknél Szerencsének.

(Kézrekerült tolvajbando.) Langerman Károly, mészáros és hentes, panaszt emelt a rendőrség előtt amiatt, hogy a papsoron lévő *Szedlák*-féle házban bérelt és a tulajdonossal közös bejárattal bíró pincéjéből, hol nagyobb mennyiségben szokott húst, szalonát és zsirt tartani, már régebben észrevette, hogy hol a szalonát, hol a zsirt, hol a húst, megfoghatatlan módon dezsmálják, és legutóbb maegyhete éjjel is történt, hogy a letett marhahusból és szalonából több kilogramnyit valaki lekanyarított. Ezzel kapcsolatosan emelt panaszt *Abrahamovics* Mórné, hogy neki is mintegy négyhét előtt ugyanabba a pincébe letett 20 liternyi libazsírja tűnt el nyomtalanul. *Szedlák* János házigazda pedig azt panaszolta, hogy a közös bejárati pince egyik ágában lévő boraiból vész el koronként nagyobb mennyiség; és hogy minden éberség, elővigyázat dacára sem bírnak a tettes nyomára jönni, annál kevésbé, mert a zárákon külső erőszak nyomai nincsenek. Föltehető volt tehát, hogy a gazok álkulcsal jutnak a pincébe. A rendőrtanácsos maegyhete, nyomban Langerman panasza után, megindította a tettesek kipuholása iránt a nyomozást, mely mihamar meglepő eredményre vezetett. *Volkai* Péter suszter lakásán, abban az udvarban hol a pince van, az éjjel ellopott marhahus egy része félig főtten a konyháról, többi része nyersen egy tából, továbbá egy nagy szekrény aljában több oldal szalona és egy nagy fazék zsir került elő. További kutatás, egy ócska komót fiókjaiból, temérdek értékes bört és talpnélküli bolti cipőket, struplikat végszáma és egyéb a suszterséghez szükséges tárgyakat hozott napvilágra. Ezekben a *Szedlák*-féle házzal szemben lakó *Reichard* Dávid bórkereskedő fölismerete, hogy azok egytől-egyig az ő pincéjéből, hova ugyancsak álkulcsal férköztek a zsványok, kerültek a »szomszédhoz.« A nyomozás során tudomásra jött, hogy a *Volkai*-familia, *Sima* Mihálylyal, a rendőrség által régóta gyanus szemmel nézett hajdani betörő tolvajjal, áll összekötésben. A házkutatást tehát itt is foganatosították és pedig eredményel, mert az *Abrahamovics*-nél ellopott libazsír nagyrészt ottan, egy hordó gabona fenekén, megtalálták. Ily módon a korpusz-deliktit, kiegészítve az utólagosan *Volkai* lakásán talált álkulcsokkal, köztük azon házban régebben lakott *Fiazovics* Ignác-nél ellopott pincekulccsal, elég bizonyítékot adtak azzal a terhelő adattal egyetemben, hogy *Sima* Mihályt, körül-belől egy hónappal ezelőtt, éjnek idején a papsoron, egy kupa borral, melynek hol szerzését igazolni nem tudta, csipte meg egy rendőr, *Volkai* Pétert feleségétül és *Sima* Mihálylyal együtt letartóztatták és az előnyomozás befejezése után a kir. ügyészségnek átadták.

(Sauerteig József), Szt.-Pétervárról kiutasított jellemkomikus, keresztül utazólag, Újhelyben ma estére, a Tözsde-kávéházban, előadást tart. A hét gyermekkel megáldott, földönfutóvá lett s így szájalomra érdemes komikus-színészt ajánljuk a közönség pártfogásába.

(Katonai lóvásár) F. hó 24-én Újhelyben katonai lóvásár volt. A vásárra hajtott csikók száma, igaz, nem sok volt, hanem faj-kiállítás tekintetében megütötték a mértéket. Átlag véve 300 ft-ával kélt el 12 db csikó.

(Ellenőrzési szemlék) Az ideiglenesen és tartósan szabadságot katonák és honvédek tudomására adjuk, hogy Újhelyben a honvédségi ellenőrzési szemle f. évi október hó 5-én a laktanyában, a katonai pedig azon hó 10-én a városháza udvarán fog megtartani.

(Honvéd zászlóaljunk) a harmincöt napos gyakorlat befejezése után, a kassai sátor-táborból, holnap a délutáni órákban érkezik haza. A behívott tartalékos legénységet holnapután hazabocsájtják.

(Szenzációs sikkasztások.) N.-Polenáról írják nekünk: Csak nem rég történt, hogy a sztropkai postamester nagy sikkasztása nyilvánosságra jutott s a közbecsülésben álló (!) postamester már a nem becsületes emberek közé került és várja enyveskezéseért méltó büntetését: ime már ismét nem egy postamestert ért utól megérdemelt sorsa, a börtön. Ugyanis, mint ezt a legilletékesebb forrásból tudom, már a göröginyei postamesternőt is felfüggesztették; 700 ft körül jár az összeg, melyet az Amerikában dolgozó szegény emberek véres verejtékkel keresett és övéiknek haza küldözgetett pénzeiből elsikkasztott. Az illető már a homonnai járásbírósg börtönében vezekel könnyelműségéért. Mindenki elcsodálkozott ezen a híren, mert az illető postamesternőt szerény és jóra való egyéniségnek ösmerték. De még nagyobb csodálkodást, ugyszólván elhűlést keltett a nagypolenai postamesternő esete, aki, fájdalom, egy előkelő nemes család sarja, s rövid három év alatt, rendszeres következetességgel 3191 ft 75 krt sikkasztott el, mint ezt ellenében *Vécsey* István pósta és táviró.

mert marhácskájuk vajmi kevés van, vagy éppen nincs is; de piacuk sincs, ahol elárulni tudnák.

De más oldalról, ha tekintjük, hogy évszakai már régóta egészen megváltoztak és szélesesekké lettek, úgy annyira, hogy a télel egyenesen a nyárba, a nyárból pedig a télbe zökkenünk, rendes őszi és tavaszi időjárásunk, mint hajdan volt, nincs; emellett a tél oly hosszú, hogy ennek a gazda végét várni alig képes: ebben a megbombolt és talán sarkából kiszökken világjárásban a gazdaközönség takarmány dolgában magát előkészíteni soha sem tudja és így egyedül a széna cikk az, a mit a körültekintő gazda, (mert a tavasz ravasz is lévén és nem tudhatván előre az időjárás kimenetelét) a feleslegesnek látszó és mutatkozó szénatermését előállított szükségében sem értékesítheti el.

Igy tehát mi bodrogköziek eme mostoha viszonyok és állapotok közepett bátran feljegyezhetjük évkönyvünkben, hogy az 1891. év reánk nézve bizony mostoha és fekete esztendőnek bizonyult. De azért korántsem békétlenkedünk, csak nyoszörgünk.

Es miután a magyar nem kárörvendő, de inkább a maga kárán tanuló népfaj, mint ilyen fajta nép, míg egy oldalról halás köszönettel fogadjuk, hogy a sok baj közzé egynek a mieinket is, bár ugyan nem érdemlő rózsás színben, pennájára venni méltóztatott: addig más oldalról örömmel fejezzük ki afelett, hogy a tisztelt cikkíró-bajtárs ur vidéke és lakóföldje oly gazdag, bő természettel adott meg.

Igaz, hogy a terményárak most kedvezők, de mit ér ha egyszer a gazdának nincs mit eladni, nincs mit a piacra vinni, ez nem ér semmit és elvégre »üres szűszék mellett még a jó gazda is megcsabul.«

A kisebb gazdák és birtokosok mostoha viszonyainak enyhítésére és javítására a hitel szövetkezeteknek létrehozását célzó javaslatát mindenki örömmel fogadja és ezért mindenki gratulálhat tisztelt cikkíró-bajtárs urnak. Amde ez messze menő s kilátásu dolog lévén, a szükkülő ember azt tartja »bis dat, qui cito dat«

De hiszen vannak nekünk mindenütt vármegyénkben valóban jó pénzintézetek a honnét a gazda a segédletet, ha éppen kölcsön is, kedvező per centek mellett és minden nehézség nélkül megkaphatja. Azonban a baj a vidéki pénzintézeteknél az, hogy oly vidékeken, ahol tulajdonképpen földmivelő a lakosság és a földmivelőknek van pénzre szükségük, az intézeteknél kevés a betét; a forgalmi eszközt a pénzt, szolgáltatni hivatott osztrák-magyar-bank pedig sokkal inkább áll a bankárok és börzianerek, szóval a nagy tőke szolgáltatásában, mint a földmivelő közönségében. Ezen kell tehát segíteni a magas kormányt és törvényhozásnak, hogy a szegény gazdaember is juthasson olcsó személyi hitelhez. Akkor nem lesz panasz, miként tisztelt cikkező-bajtárs ur mondja, a gazdaembernek a kereskedők általi kiaknáztatása ellen és nem lesz kénytelen a mezőgazda termését előre eladni és elpocsékolni.

Hazafüi üdvözléssel:
Dóbe Bertalan.

CSARNOK,

Szózat.

Kun Bertalan református püspök lelkészkedésének 50-ik püspökségének 25-ik évforduló örömnepén.

Miskolcz, 1891. szept. 20.

Álljon meg az idő a Bükk-hegység felett!
Hogy kibuzoghassa magát a kegyelet,
Mely az öreg Ávas szikla-labánál,
Istenes vén embert, püspököt jubilál.

Himnuszok zengjék a fűge Színva partján:
Hogy szebb dolga még nem hajlott borostyán,
Mióta a magyar protestáns Sionnak
Drága szent zászlói szabadon lobognak. —

A vallás, az egyház nyilatkozik itt ma,
Szíveket, lelkeket élesztve, vidítva;
S ölelve Miskolcz a számtalan vendéget:
Kebelen az öröm édesen beszélget. —

Voltaké' amit e diszünneplés tárgyal:
Hetvenöt esztendő életkor, — két ággal,
Egyik ötven éves, a másik huszonöt;
Világoskodva az Úr oltára körött.

Amaz arany-, ez ma ezüstkoszorút nyert,
Megékesíteni a választott embert,
A nemes főpásztor, a hü felügyelőt;
Ki soh' sem hátrált meg feladat előtt.

És valamint eddig, bármely állásponton,
Dusan gyümölcsözött nála a talentom:
Ugy most is fény árad és áldás száll tőle,
Az evangélium szerinti mezőre.

S hogy ott, a haladó korszellemnek nyomán,
Békében virul a hit, erkölcs, tudomány:
Naphősünk atyai gondoskodásában
Gyökerezdik mélyen, — elmondhatjuk vigan!

S hogy a szép bizalom, mely ott él iránta,
Az ő jóságából táplálkozó plánta:
Tudjuk és érezzük mindnyájan kedvesen;
S kedvesebbet ennél nem lehet tudni sem.

Hosszu érdemsorból fakadt ünneplés,
Melyben annyi hála s elismerés lüktet,

Klió múza tehát úgy megörökítse,
Hogy legyen ez késő időknél is kincse!

Aranytal, ezüsttel tündöklő pályá te!
Gyémántozzon bé az égnek szeretete;
Hogy mint élő nagyot dicsérhesse a lant,
Huszonöt év múlva is még Kun Bertalant!!

Erdélyi Sándor,
magyar-jesztrebi ref. lelkész.

HIVATALOS RÉSZ.

739/sz. 891.

A s.-a-ujheli j. főszolgabírájától.
Hirdetmény.

Folyó évi szeptember 21-ik napján a mikóházi községi sertés nyáj között egy 9 hónaposnak látszó, vasszörű, jobb füleire hasított koca malac találtatott s az ottani községi kondásnál gondozás alatt van.

S.-a-Ujhely, 1891. szept. 24.

Urbán Ferenc, tb. főszolgabíró.

34419, 35158, 33902/91. sz.

Körrendelet.

Zemplénnvármegye valamennyi községi, illetőleg körjegyzőjének.

Ausch Samu síofoki illetőségű 1891. évben katonai szolgálatból elbocsátott haddíjköteles illetőségi helyéről ismeretlen helyre költözött, — dohanyjövédéki kihágás miatt elítélt Téli Sándor és Téli József lajosmizsei (Pestm) lakosok ismeretlen helyre távoztak el, — Iszer Vilmos pénzügyőri vigyázó oroszlanói illetőségű ismeretlen helyre eltávoztott.

Utasítatik a cím, hogy nevezett egyéneknek jelenlegi tartózkodási helyét a községben és területén nyomozza és feltalálása esetén ide azonnal tegyen jelentést.

S.-a-Ujhely, 1891. szept. 16.

Beeske, kir. pénzügyigazgató.

A szerkesztő postája.

B. E. urnak. Bocsánat a merész rövidítésekért, de a lap térbeli viszonyai így kívánták.

L. K. tanító urnak. Hétköznapiak. Vasárnapra valóul nem izlenének olvasóinknak.

Czprum-nak. Vederemő!
Vésey Bekény tanár urnak — K. Szében. Örömmel köszöntlek munkatársaim sorában. Széptani értekezésed közlését mielőbb megkezdem.

N. J. urnak Helyben. A fogadást ön nyerte meg. Sátoralja-Ujhelyi félszemmel látta az Árpádokat. Egy 1261-ben kelt királyi iratban (olvasható Wenzel: Árpádok új okmánytár VIII. kötetében) találkozunk először városunk őslakóival, (hospites nostri regis de Satureleu.) Ebből azt is megtudjuk, hogy városunknak akkor Satoralja volt a neve. Harminc évvel később kelt királyi levelében már Saturalia néven szerepel.

Felölös szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA.

Főmunkatárs: KAPÁS AURÉL.

Kiadótulajdonos: ÖZV. BORUTH ELEMÉRNE.

Hirdetések.

263/91. sz.

Árverési hirdetmény.

Közírré teszem, hogy Bródy Fülöp kassai kereskedőnek, Grünfeld Baruch n.-mihályi lakos ellen 2009 frt 60 kr. és jár. erejéig kielég. végtr. folytán lefoglalt és 1247 frt 52 kr-ra becsült bolti áruk és cikkek, bolti felszerelések és háziutórok 1891. évi szeptember hó 29-ik és következő napján d. e. 9 óraker Nagy-Mihályban alperes lakásán becsáron alól is, készpénzfizetés mellett, elfogadnak adadni.

N.-Mihály, 1891. szeptember 13.

Tahy Béla,
bir. végrehajtó.

Tk. 3387. sz. 1891.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a-ujheli kir. tvszék, mint telekvi hatóság közírré teszi, hogy a magyar kir. államkincstár végrehajtónak Andreánszki Bálintné szül. Stercz Mária végrehajtást szenvedő elleni 130 ft 38 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a-ujheli kir. törvényszék (a s.-a-ujheli kir. járásbíró) területén levő, Szőlősközség község határában fekvő, a szőlőskei 79. sz. tjkvben Andreánszky Bálintné szül. Stercz Mária tulajdonánál jegyzett + 380. hr. sz. szőlő borházal a Hegyfark dűllőben 528 ftban, az ugyanottani 81. sz. tjkvben ugyancsak Andreánszky Bálintné szül. Stercz Mária nevében álló + 381. hr. sz. szőlőre az árverést 150 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi november hó 30-ik napján délelőtt 10 óraker Szőlősközség község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfogadnak adadni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10⁰/₁₀₀-át, vagyis 52 forint 80 krajczárt és 15 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX-ik törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt a kir. tvszék, mint telekvi hatóságnál S.-a-Ujhelyben 1891. évi augusztus hó 26-ik napján.

Képes Gyula, kir. tvszéki bír.

Hammersberg Jenőné ó. liszkai birtoka f. évi november hó 1-ső napjától kezdve több évre haszonbérbe adatik. Bővebb értesítést ad a tulajdonos Ó.-Liszkán vagy Hammersberg Jenő Sátoralja-Ujhelyben.

Gróf Andrássy Géza parnói uradalmából.

Gerber Ulrich sajtgyáros

Tussa-Ujfalu, u. p. Parnó, Zemplénn.

szétküld bérmentve bármelyik postaállomásra utánvét mellett:

I. r. magyar Groji sajt 5 kgros p. osta csomagot 3 frt 90 krért

I. r. magy. Ementhali sajt 5 kgros postacsomagot 4 frt 70 krért

Magyban vevőknek megfelelő árengedmény.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Sürgönyezim: „Gerber Parnó.“

Hirdetmény.

Zemplén megye Lasztóc község határában mintegy 230 holdat tevő és egy darabban lévő tanyai birtok folyó év október hó 9-én délelőtt 9 óraker a helyszínén az ugynevezett Dringács tanyán önkéntes nyilvános árverés útján, akár egészben akár pedig részletekben elfogadnak adadni.

A kérdéses birtok egy legényemihályi valamint a kozmai vasúti állomástól 10 percznyi távolságra közvetlenül a vasúti vonal mellett van.

Az árverési feltételek a helyszínén valamint Szerdahelyi Vinczénél (Zemplén-megye Nagy-Kövesd) megtekinthetők.

Tk. 3312/891. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a-ujheli kir. törvényszék mint tkki hatóság közírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Magyar Mihály végrehajtást szenvedő elleni 55 frt 76 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a-ujheli kir. törvényszék (a s.-a-ujheli kir. járásbíró) területén levő M.-Jesztreb község határában fekvő, a m.-jesztrebi 55. sz. tjkvben I. 201., 234., 215., 152. és 136. hr. sz. a. foglalt külbirtokból Magyar Mihályt illető 1/12-ed részbeni jutaléka az árverést 346 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi november hó 12-ik napján d. e. 10 óraker M.-Jesztreb község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfogadnak adadni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10⁰/₁₀₀-át, vagyis 34 ft 60 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tvcikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333-ik sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt a kir. törvényszék, mint telekvi hatóságnál S.-a-Ujhely, 1891. évi aug. hó 17-ik napján.

Képes Gyula, kir. tvszéki bír.

Tk. 3444. sz./1891.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a-ujheli kir. törvényszék, mint tkkönyvi hatóság közírré teszi, hogy az államkincstár végrehajtónak Pekarik András végrehajtást szenvedő elleni 36 ft 83 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a-ujheli kir. törvényszék (a s.-a-ujheli kir. járásbíró) területén levő Csörgő község határában fekvő — a csörgői 135. sz. tjkvben Pekarik András tulajdonánál jegyzett + 397. hr. sz. szőlőre 188 frtban és a + 400 hr. sz. szőlőre 180 ftban az árverést ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1891. évi november hó 23-ik napján délelőtt 10 óraker Csörgőn a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfogadnak adadni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10⁰/₁₀₀-át, vagyis 18 ft 80 kr. és 18 ft készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tvcikk 42-ik §-ában jelzett árfolyam. számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt a kir. tvszék, mint telekvi hatóságnál S.-a-Ujhelyben 1891. évi augusztus hó 31-én.

Képes Gyula, kir. tvszéki bír.

SZESZKERESKEDÉS-MEGNYITÁS.

A n. é. közönségnek b. tudomására hozom, miszerint **Kassán** nagybani szeszkereskedést

nyitottam.

Különösen b. figyelmébe ajánlom a nálam mindig raktáron levő legfinomabb, teljesen aljmentes (fuselfrei) és borszeszesítéshez egyedül alkalmas **borszeszemet**, továbbá **cognac** és **szilvoriu-maimat**.

Minták és árjegyzékek kívánatra ingyen kaphatók.

Tisztelettel

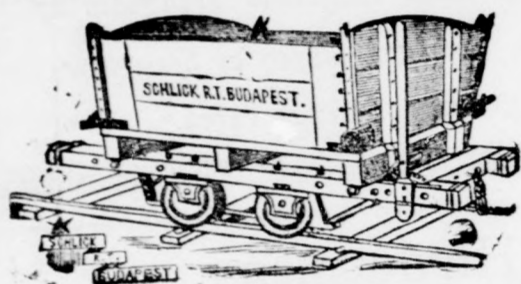
KLEIN H. szeszkereskedő.

4-5

A szomatori, Zemplénmegye (vasut állomás) 145. magyar holdnyi szántóföldből és rétből álló

BIRTOK

gazdasági épületekkel együtt előnyös feltételek mellett szabad kézből eladó. Értekezhetni S.-a. Ujhelyben a polgári takarékpénztár és hitelegyletnél.

Szállítható
mezei
vasutakat

gazdasági erdészeti és ipari célokra legjobb kivitelben jutányos áron, továbbá:

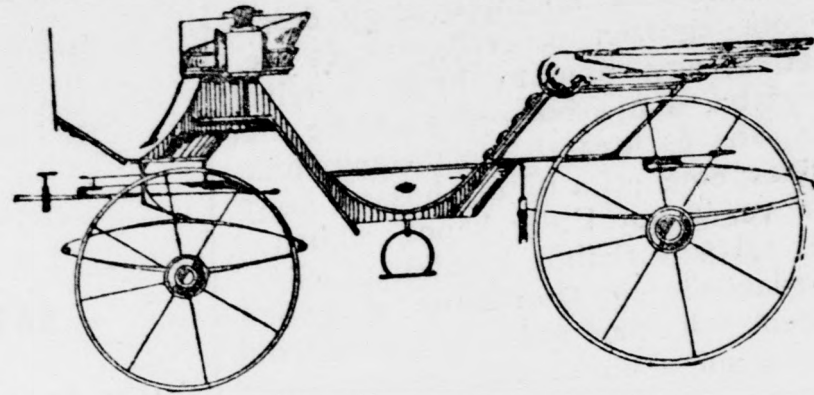
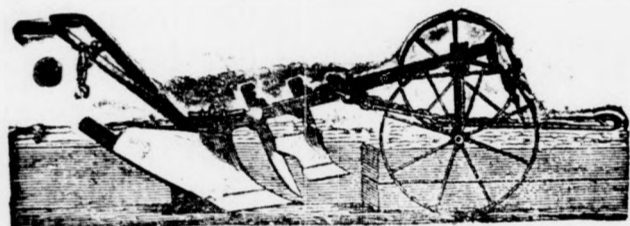
SCHLICK-féle mélyítő-
és

egyetemes acél-ekéket

(SACK-rendszer)

9-10 jelentékeny leszállított árak mellett szállít a

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár
részvény-társaság
BUDAPESTEN.

HIRDETMENY.

Alulírott van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy S.-a. Ujhelyben, Kossuth-utca 188. szám alatt lévő

kocsi gyártó műhelyemben

készletben lévő mindennemű **kocsikat** és a gazdálkodáshoz szükséges könnyű és nehezebb **szekereket**, valamint könnyű magyar és lengyel formájú **homokfutó szekereket** különféle kivitelben és leszállított áron adok el.

Megrendeléseket és javításokat a legrövidebb idő alatt pontosan teljesítek és üzletemből kikerült munkákért felelősséget vállalok.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, kiváló tisztelettel

Kulits János,

kocsi gyártó.

21-

Keil Alajos-féle

PADLÓZAT-FÉNYMÁZ

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára, 1 nagy palaczk ára frt. 1.35 kr.
1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható:

Behyna Testvéreknél, S.-a.-Ujhely.

Rendkívül olcsó!

Szűk helyiségem miatt egészen új nyitott

pfajdán és stutznyis kocsik

igen csinos és tartós kivitelben eladók.

Üzlethelyiség: Rákóczi-utca (kis-piacz) 148. szám.

1-6

Hericz Sándor.

Az Évva-örökösöknél

kézzel szedett kitűnő minőségű

őszi és téli alma

mintegy 15 válfajban, véka- és súlyszámra, jutányos áron eladó. —

Ugyanott egy két szobából álló udvari lakás minden órán kiadó.

17075. á. 91. sz.

Árverési hirdetmény.

Zemplénvármegye árvaszéke által közhírré tétetik, hogy Kriszten Ágoston örökösei tulajdonát képező s a kir.-helmezi 1159. sz. tjkvben foglalt ingatlanság a rajta levő épületekkel együtt 8000 frt kikiáltási ár mellett folyó évi **október hó 1 én** reggeli 10 órakor **Király-Helmezc** község házában önkéntes árverésen el fognak adatni, miről a venni szándékozók ezennel értesíttetnek.

Kelt Zemplénvármegye árvaszékének S.-a. Ujhelyben 1891. évi szept. hó 23-án tartott üléséből.

Payzsoss Andor,
árvaszéki elnök.

8680. szám
P. 1891.

Hirdetmény.

A Király-Helmezc községben gyakorolt italmérési jogáért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1891. évi november hó 9-ének d. e. 9 órája a kir. törvényszék elé Emödy Béla kir. törvényszéki bíró hivatal szobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, akiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

S.-a.-Ujhelyben a kir. törvényszék 1891. évi szeptember hó 11-én.

Hammersberg,
elnök.

Kovács,
jegyző.

A Foncière pesti biztosító társaság főügynöksége.

SZŐLLŐSY SÁNDOR

SÁTORALJA-UJHELYBEN

ajánlja dusan felszerelt
üveg, porcellán, majolika,

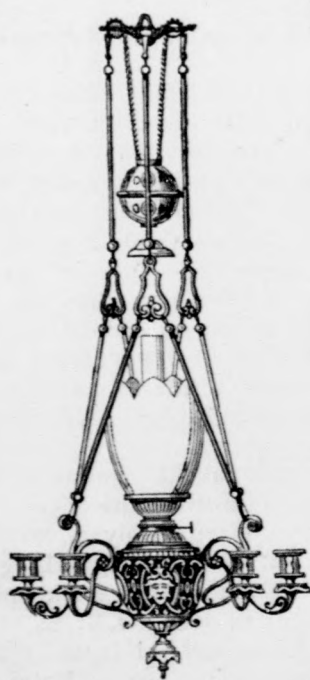
DITMAR-féle lámpa,

Chinai ezüst és konyha felszerelési eszközök

raktárát

legolcsóbb gyári árakban.

Valódi amerikai császár-olaj
nagy raktára.

Szabott árak.

Szabott árak.

Mindennemű angol szervizek dús választékban.

SZESZKERESKEDÉS-MEGNYITÁS.

A n. é. közönségnek b. tudomására hozom, miszerint Kassán nagybani szeszkereskedést

nyitottam.

Különösen b. figyelmébe ajánlom a nálam mindig raktáron levő legfinomabb, teljesen aljmentes (fűsülfrei) és borszeszesítéshez egyedül alkalmas **borszeszemet**, továbbá **cognac** és **szilvoriu-maimat**.

Minták és árjegyzékek kívánatra ingyen kaphatók.

Tisztelettel

KLEIN H. szeszkereskedő.

4-5

A szomatori, Zemplénmegye (vasut állomás) 145. magyar holdnyi szántóföldből és rétből álló

BIRTOK

gazdasági épületekkel együtt előnyös feltételek mellett szabad kézből eladó. Értekezhetni S.-a.Ujhelyben a polgári takarékpénztár és hitelegletnél.

Szállítható
mezei
vasutakat

gazdasági erdészeti és ipari célokra legjobb kivitelben jutányos áron, továbbá:

SCHLICK-féle mélyítő-

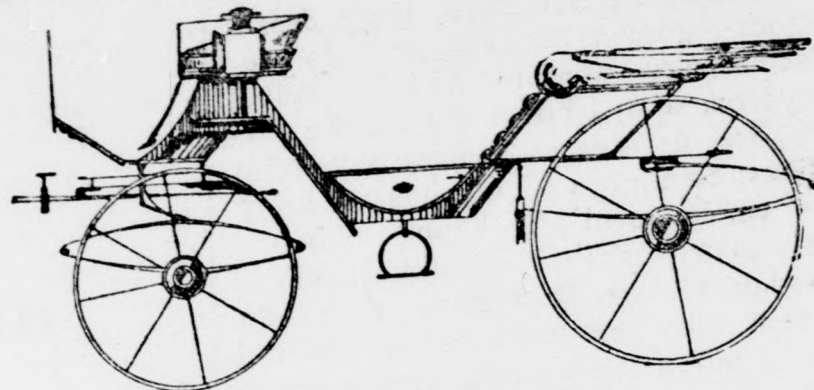
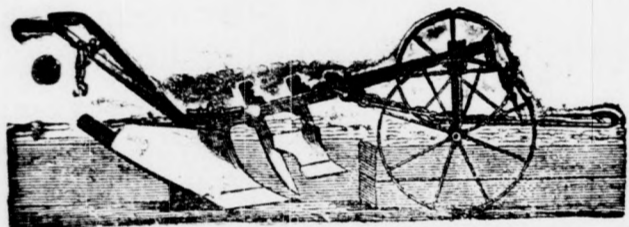
és

egyetemesacél-ekéket

(SACK-rendszer)

9-10 jelentékeny leszállított árak mellett szállít a

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár
részvény-társaság
BUDAPESTEN.

HIRDETMENY.

Alulírott van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy S.-a.Ujhelyben, Kossuth-utca 188. szám alatt lévő

kocsi gyártó műhelyemben

készletben lévő mindennemű **kocsikat** és a gazdálkodás-hoz szükséges könnyű és nehezebb **szekereket**, valamint könnyű magyar és lengyel formájú **homokfutó szekereket** különféle kivitelben és leszállított áron adok el.

Megrendeléseket és javításokat a legrövidebb idő alatt pontosan teljesítek és üzletemből kikerült munkákért felelősséget vállalok.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, kiváló tisztelettel

Kulits János,

kocsi gyártó.

21-

Keil Alajos-féle

PADLÓZAT-FÉNYMÁZ

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára, 1 nagy palaczk ára frt. 1.35 kr.
1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható:

Behyna Testvéreknél, S.-a.-Ujhely.

Rendkívül olcsó!

Szűk helyiségem miatt egészen új nyitott

pfajdán és stutznyis kocsik

igen csinos és tartós kivitelben eladók.

Üzlethelyiség: Rákóczi-utca (kis-piacz) 148. szám.

1-6

Hericz Sándor.

Az Évva-örökösöknél

kézzel szedett kitűnő minőségű

őszi és téli alma

mintegy 15 válfajban, véka- és súlyszámra, jutányos áron eladó. —

Ugyanott egy két szobából álló udvari lakás minden órán kiadó.

17075. é. 91. sz.

Árverési hirdetmény.

Zemplénvármegye árvaszéke által közhírré tétetik, hogy Kriszten Agoston örökösei tulajdonát képező s a kir.-helmezi 1159. sz. tjkvben foglalt ingatlanság a rajta levő épületekkel együtt 8000 frt kikiáltási ár mellett folyó évi **október hó 1 én** reggeli 10 órakor **Király-Helmezc** község házában önkéntes árverésen el fognak adatni, miről a venni szándékozók ezennel értesíttetnek.

Kelt Zemplénvármegye árvaszékének S.-a.Ujhelyben 1891. évi szept. hó 23-án tartott üléséből.

Rayzoss Andor,
árvaszéki elnök.

8680. szám

P. 1891.

Hirdetmény.

A Király-Helmezc községben gyakorolt italméresi jogáért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1891. évi november hó 9-ének d. e. 9 órája a kir. törvényszék elé Emödy Béla kir. törvényszéki bíró hivatal szobájába ki-tüzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, akiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmez. tetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

S.-a.-Ujhelyben a kir. törvényszék 1891. évi szeptember hó 11-én.

Hammersberg,
elnök.

Kovács,
jegyző.

SZÓLLÓSY SÁNDOR

SÁTORALJA UJHELYBEN

ajánlja dusan felszerelt

üveg, porcellán, majolika,

DITMAR-féle lámpa,

Chinai ezüst és konyha felszerelési eszközök

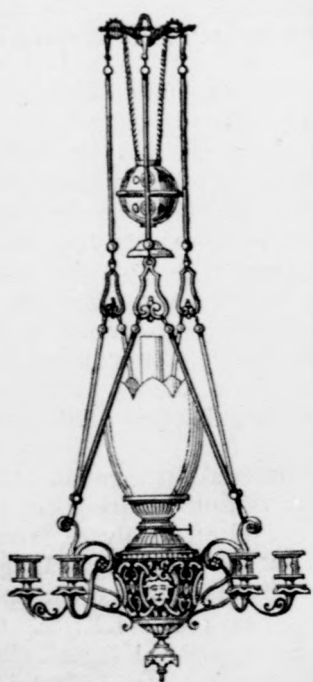
raktárát

legolcsóbb gyári árakban.

Valódi amerikai császár-olaj

nagy raktára.

3

Mindennemű angol szervizek dús választékban.